

Uddybende kæreskrift

Kære af FS 40-5917/2005 (Retten i Aalborg)
ved Vestre Landsret i sagen

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Foreningen af danske Videogramdistributører (FDV)
v/advokat Johan Schlüter
Sundkrogsgade 9
2100 København Ø

Jeg anmoder om mundtlig behandling af kæremålet, hvor jeg vil afgive forklaring, afhøre et vidne, redegøre for lovbestemmelsens virkninger og procedere sagen. Jeg bemærker særligt, at fagedforbuddet blev nedlagt, og bevissikringen blev foretaget på indkæredes foranledning, uden at jeg forinden fik lejlighed til at fremlægge bilag og svare for mig.

Prosessuelle meddelelser skal sendes til Laserdisken, Att: Hans Kristian Pedersen, Prinsensgade 38, 9000 Aalborg.

Resumé:

Indkæredes sag bygger på en ensidig og mangelfuld fremstilling af faktiske omstændigheder og en ukorrekt og uproportional anvendelse af reglerne for bevissikring.

Indkæredes ret til at forbyde parallelimport bygger på en lovbestemmelse af *tvivlsom* gyldighed, der i henhold til EF-domstolens praksis *ikke* kan anvendes af en national domstol på nuværende tidspunkt. I det hele bestrides indkæredes ret til at forbyde parallelimport.

Det tilføjes, at jeg *alligevel* i forhold til *netop indkærede* har tilbudt at respektere de enkelte selskabers ønske om at forbyde parallelimport af titler, hvortil de har danske rettigheder, såfremt agter at forbyde parallelimport. Således har jeg frivilligt i forhold til indkærede sat mine egne rettigheder i baggrunden, selvom de *utvivlsomt* kan påberåbes og har forrang jfr. EF-traktaten og Menneskeretskonventionen. Jeg har endvidere overholdt de forbud mod parallelimport, der har været meddelt af de individuelle selskaber i FDV.

Jeg udbyder ubestrideligt et stort antal (fra tredjelande importerede) filmtitler på dvd til salg, men det er i alle tilfælde eksemplarer, hvortil medlemmerne i FDV *ikke* har meddelt mig et forbud, *eller* det er specialimport, dvs. titler hvortil indkærede *ikke* har nogen beføjelser.

Indholdsfortegnelse over kæreskriftet

Påstande og anbringender

Indledende bemærkninger

- 1.1 Analogi
- 1.2 Konkurrenceforholdet mellem indkærede og Laserdisken

Om de påberåbte krænkelse

- 2.1 Importforbuddets oprindelse og gyldighed
- 2.2 Den danske lovbestemmelses forarbejder
- 2.3 Lovbestemmelsens fortolkning
- 2.4 Om bestræbelserne på at identificere “forbudte” titler
- 2.5 Årsager til *ikke* at forbyde parallelimport
- 2.6 Hvordan et forbud mod parallelimport kan håndteres i praksis
- 2.7 Om rettighedshavere til specialprodukter

Om fagedforbuddet

- 3.1 Betingelserne i § 642
- 3.2 Betingelserne i § 643
- 3.3 Hvordan sikres overholdelse af forbuddet?

Om bevissikringen

- 4.1 Menneskeretskonventionen
- 4.2 Betingelserne i § 653

Om beslaglæggelsen

- 5.1 Piratkopier contra lovlige udgivelser
- 5.2 Tabsbegrænsning

Om Menneskeretskonventionen

- 6.1 Formel indsigelse

Om EUs konkurrenceregler

- 7.1 Formål
- 7.2 Den globale konkurrence og dvd

Om ransagningens egentlige formål

- 8.1 Imod bedre vidende...
- 8.2 Chikane mod Laserdiskens leverandører
- 8.3 Chikane mod Laserdisken

Principal påstand:

Ophævelse.

Subsidiær påstand:

Sagen udsættes på forelæggelse for EF-domstolen af spørgsmål om midlertidig suspension af en national lov, der er indbragt for EF-domstolen til præ-judiciel afgørelse på grund af formodet modstrid med EU-regler af højere rang.

Anbringender til støtte for den principale påstand - det gøres gældende

- at den ændrede § 19, stk. 1 i ophavsretsloven ikke kan anvendes mod mig
- at jeg ikke har krænket indkæredes rettigheder, som påstået
- at der ikke er retligt grundlag for at foretage bevissikring hos mig, som gjort
- at mine rettigheder jfr. EF-traktaten er krænket
- at princippet om EU-rettens forrang frem for nationale bestemmelser er tilsidesat
- at mine rettigheder jfr. Den europæiske Menneskeretskonvention er krænket
- at det må antages, at undersøgelsen først og fremmest havde til formål at chikanere mig som konkurrent.

Særligt vedrørende den subsidiære påstand:

Udsættelse af fogedsagen på EF-domstolens afgørelse må anses for ubetænkelig, da der ikke er grundlag for at formode, at indkæredes rettigheder vil blive krænket i mellemtiden.

Derimod er det betænkeligt at udlevere forretningshemmeligheder til indkærede på et tvivlsomt grundlag. Selvom justificationssagen bliver afvist, vil overdragelse af oplysningerne til indkærede medføre risiko for, at mine leverandører udsættes for pression med henblik på at afstå fra at levere til mig. Endvidere kan kendskab til en konkurrents interne oplysninger misbruges på anden måde end i en retssag.

Indledende bemærkninger

1.1 Analogi

- Høje Kejser. Har De hørt, at Galileo siger, at Jorden er rund?
- Hvad bilder han sig ind. Det er kætteri. Han må spærres inde med det samme.
- Skal vi ikke lige høre, hvad han har at sige først?
- Det er der ingen grund til. Enhver kan jo se, at Jorden er flad.

Denne lidt poppede analogi er relevant, fordi den illustrerer, at tingene ikke altid er, som de umiddelbart ser ud til. Eftertiden har vist, at der blev begået væsentlige fejl i fortiden, fordi man undlod at høre på de anklagedes forklaringer.

Retten til at svare for sig (kontradiktion) er blevet en grundlæggende rettighed i moderne demokratiske staters retspleje, og også i året 2005 er der risiko for at begå fejl, når retten tilsidesætter dette princip, som det skete i Aalborg og i København.

Jeg har en god fornemmelse af, hvordan Galileo følte, da han blev arresteret og sat i husarrest, men mens Galileos modstandere måske kan undskyldes med, at de ikke vidste bedre, har indkærede imod bedre vidende forholdt fogedretten den fulde sandhed og krænket min ret til kontradiktion for at kunne chikanere mig og få kendskab til forretningshemmeligheder.

1.2 Konkurrenceforholdet mellem indkærede og Laserdisken

Indkærede repræsenterer selskaber, der står bag hovedparten af filmudgivelserne på det danske videomarked. En stor del af de danske udgivelser er identiske med de udenlandske bortset fra tilføjelsen af danske tekster, og i de tilfælde er der ikke grundlag for parallelimport. Udenfor Danmark findes imidlertid også en række filmtitler, der ikke udgives i Danmark, eller de samme titler, som i udlandet udgives i en bedre teknisk eller kunstnerisk kvalitet eller på et andet videoformat, f.eks. DVHS, LaserDisc, DVD eller et af fremtidens High Definition DVD-formater.

Laserdiskens formål har siden etableringen i 1984 været at tilbyde et større filmudbud og alternative versioner af de titler, der markedsføres i Danmark af de danske selskaber. Laserdisken giver derved forbrugerne et større antal valgmuligheder, men bryder samtidig den kontrol over det danske videomarked, som indkærede traditionelt har haft.

Laserdisken importerer videofilm fra England, Tyskland og USA og i mindre omfang fra Korea, Hong Kong, Japan og Australien. I alle tilfælde er der tale om regulære udgivelser, hvor rettighedshaveren har modtaget det ønskede vederlag, der bidrager til værkernes produktionsomkostninger. Indkærede, hvis medlemmer i den forbindelse er forretningsmæssige medlemmer, tjener imidlertid kun penge, når forbrugerne køber netop deres udgivelser.

Situationen kan sammenlignes med Arlas forhold til Thise Mejeri. Når Brugsen sælger mælk fra Thise Mejeri, tjener Arla ingen penge. Arla ser derfor helst, at dagligvarebutikkerne og Brugsforeninger sælger Arlas mælk - og kun Arlas mælk. Landmanden, som står for mælkeproduktionen bliver dog betalt, uanset om mælken distribueres af Thise Mejeri eller af Arla.

På samme måde som Arla er interesseret i, at kunderne kun køber mælk, der er leveret af Arla, er indkærede interesseret i, at danske filmsamlere kun køber film, der er leveret af indkæredes medlemmer - og ikke af Laserdisken eller andre forhandlere af alternative udgivelser.

Indkærede har en interesse i at forhindre Laserdisken i at drive forretning med salg af importerede film, uanset om der er tale om film importeret fra andre EU-medlemsstater, eller om det er specialimport, de ikke selv har rettigheder til, eller om det er parallelimport af titler fra tredjelande. I alle tilfælde bruger kunden nemlig sit filmbudget på en måde, der *ikke* giver indkæredes medlemmer en fortjeneste. Det har blot en beskeden effekt kun at forhindre parallelimport fra tredjelande, og den effekt kunne opnås med et enkelt brev, så det må antages, at det reelle formål med sagen er helt at forhindre Laserdisken i at drive virksomhed.

Indkærede har ikke politisk opbakning til sit ønske om at fratage forbrugerne et frit valg, men det er i al ubemærkethed via enkelte embedsmænd i Kommissionen lykkedes filmbranchens lobbyister at få indført en konkurrencebegrænsning i infosoc-direktivet, og derfor har Danmark gennemført et importforbud som nævnt i ophavsretslovens § 19, stk. 1. Det ser vi nærmere på.

Om de påberåbte krænkelser

2.1 Importforbuddets oprindelse og gyldighed

Lovbestemmelsen er et resultat af et politisk ønske om at gribe ind mod piratvirksomhed og distribution af piratkopierede produkter. Spredningsretten blev indført som et effektivt middel. Et enigt flertal i EU markerede med spredningsretten i låne/leje-direktivet fra 1992, at der i EU kun må spredes eksemplarer, der er bragt på markedet med rettighedshaverens samtykke. Det var et effektivt indgreb, der ikke blot greb ind mod *fremstilling* af piratkopier, men også *distribution* af piratkopier og eksemplarer, der var lovligt fremstillet *uden* rettighedshaverens samtykke (og dermed uden vederlag) i lande med svag ophavsretlig beskyttelse.

LASERDISKEN ApS

Da medlemsstaterne var blevet enige om en fælles holdning, foretog Kommissionen en redaktionel ændring af ordsammensætningen, der i al ubemærkethed ændrede indholdet til en bestemmelse, der kun tillader spredning af eksemplarer, der med rettighedshaverens samtykke er bragt på markedet i EU. "I EU" blev strategist flyttet, så bestemmelsen også kan læses som et forbud imod fri import fra tredjelande.

I første omgang blev ændringen ikke bemærket, og implementeringen af låne/leje-direktivet førte ikke til et importforbud af filmværker i Danmark.

Infosoc-direktivet, der kan betegnes som et ophavsretligt service-eftersyn, tog bestemmelsen med i en uændret formulering i 2001, og denne gang præciserede Kommissionen, at artiklen skulle læses som et forbud mod fri import fra tredjelande. Et flertal i Rådet fandt herefter anledning til at beskytte egne nationale virksomheder mod parallelimport. Danmark var imod, men kom i mindretal, og trods modstand mod forbuddet besluttede et flertal af Folketinget af gennemføre bestemmelsen i respekt for EU-samarbejdet.

Imidlertid er der forskel på at forbyde spredning af piratkopier og at begrænse konkurrencen, og jeg og andre har anfægtet, at et harmoniseringsdirektiv om ophavsret kan anvendes til at indføre konkurrencebegrænsende foranstaltninger ad bagvejen. Dels er der formelle krav, der skal være opfyldt, og dels har et direktiv svagere retsvirkning end EF-traktatens grundlæggende formål og direkte anvendelige regler som konkurrencereglerne og ytringsfriheden. I konflikttilfælde må den afledte ret vige.

Hvis en national bestemmelse strider mod EF-traktaten, er denne bestemmelse ugyldig og kan ikke anvendes, uanset om der er tale om ren dansk lov eller implementering af et EU-direktiv, og uanset om bestemmelsen forinden er anfægtet med en ugyldighedspåstand. Det påhviler den nationale domstol at sikre, at en national gennemførelsesbestemmelse *ikke* strider mod EU-regler af højere rang, *inden* den anvender den pågældende bestemmelse.

I denne sag er situationen klar, idet jeg for længe siden har nedlagt ugyldighedspåstand, og idet Østre Landsret allerede har afgjort, at ugyldighedspåstanden ikke kan afvises, og som konsekvens deraf har Østre Landsret forelagt sagen for EF-domstolen til præjudiciel afgørelse.

Det er derfor udelukket, at Byretten i Aalborg og Københavns Byret på egen hånd kan afvise ugyldighedspåstanden og bruge en sådan afvisning til at lade som om, at princippet om EU-rettens forrang er respekteret. Det er simpelthen byretternes pligt at undlade at anvende den af indkærede påberåbte bestemmelse. Hvis ikke byretterne respekterer det, sætter de egen kompetence over både Østre Landsrets og EF-domstolens, og det kan de naturligvis ikke.

Indkærede må vente med at anlægge sag, til der er et brugbart retsgrundlag.

Hvis Landsretten betvivler min vurdering af EU-rettens virkning, der tager sigte på at sikre de retsundergivne den retsbeskyttelse, der følger af fællesskabsrettens direkte virkning, dvs. i denne sag at beskytte *mine* rettigheder, henviser jeg til EF-domstolens dom af 19. juni 1990 (Factortame), der klart udtrykker, at en omtvistet bestemmelse med tvivlsom gyldighed skal suspenderes, indtil EF-domstolens afgørelse foreligger.

Hvis Landsretten herefter stadig tvivler, begærer jeg forelæggelse for EF-domstolen om spørgsmålet, og jeg skal anmode om en kendelse, før byrettens afgørelse stadfæstes.

Der er fremlagt følgende bilag vedrørende ugyldighed og suspension:

- Bilag 1: EU-Karnov (2005): Om gyldighed og præjudicielle afgørelser
- Bilag 2: EU-Karnov (1993): Om suspension af national lovgivning
- Bilag 3: Sag C-213/89, Factortame: Om suspension af national lovgivning
- Bilag 4: Forelæggelse for EF-domstolen, Østre Landsret, 16/11-2004

2.2 Den danske lovbestemmelses forarbejder

Der er fremlagt følgende bilag vedrørende forarbejderne til den danske bestemmelse:

- Bilag 5. Folketingets forhandlinger, 1. behandling, 23/10-2002
- Bilag 6. "Nej til forbud mod kulturimport", Nordjyske Stiftstidende, 25/10-2002
- Bilag 7. Johan Schlüters skrivelse til kulturudvalget, 29/10-2002
- Bilag 8. Kulturministerens svar på kulturudvalgets spørgsmål nr. 14, 7/11-2002
- Bilag 9. Ekspertmøde i Kulturudvalget, Johan Schlüters indlæg jfr. referat á 13/11-2002
- Bilag 10. TV Nord Nyhederne, 13/11-2002 (2 minutter)
- Bilag 11. Kulturudvalgets betænkning, 21/11-2002
- Bilag 12. Mail til mig fra Venstres frihandelsordfører Henrik Vestergaard, 22/11-2002
- Bilag 13. Afstemningen om ændringsforslaget under 2. behandling, 28/11-2002
- Bilag 14. Folketingets forhandlinger, 3. behandling, 13/12-2002

De relevante fakta, der er dokumenteret i disse bilag er følgende:

1. Forbudsbestemmelsen i § 19, stk. 1 er påtvunget Danmark imod Folketingets ønske.
2. Et forbud forudsætter ifølge advokat Johan Schlüter, at der findes en dansk rettighedshaver, som ikke blot kan, men også *vil* forbyde parallelimport.
3. Loven berører ifølge advokat Johan Schlüter ikke specialimport.
4. Der blev fra flere sider rejst tvivl om forbudsbestemmelsens gyldighed.
5. Jeg meddelte offentligt, at jeg ville arbejde på at indbringe sagen for EF-domstolen.
6. Private kan frit bestille varer fra tredjelande via postordre over internettet.
7. Jeg blev af Venstres frihandelsordfører opfordret til at åbne en USA-baseret internetbutik.

2.3 Lovbestemmelsens fortolkning

Der er to fortolkningsmuligheder:

1. Der er en ubetinget pligt til at indhente positivt samtykke til viderespredning af ethvert eksemplar, uanset om der findes en dansk rettighedshaver eller ej.
2. Loven giver nationale rettighedshavere en særlig mulighed for at forbyde parallelimport af værker, hvortil de har nationale distributionsrettigheder.

Om fortolkning nr. 1

Hvis denne fortolkning vælges, vil mange mennesker uforvarende overtræde loven, når de fra udlandsrejser hjembringer brugskunst eller andre værkseksemplarer. Hvis de positivt skal indhente samtykke fra rettighedshaverne, før de kan skille sig af med eksemplarerne igen, må de reelt tage dem med sig i graven, da det i praksis er umuligt at få samtykke til spredning af enkelte eksemplarer. Familien er dermed afskåret fra på lovlig vis at afhænde effekter fra et dødsbo til en marskandiser. I mit tilfælde bliver der behov for en meget stor grav:

Under et besøg i Skt. Petersborg i 1995 købte jeg på en markedsplads et håndlavet og kunstnerisk udformet skakspil. Jeg har ingen mulighed for at finde ophavsmanden igen og få hans samtykke til at afhænde det. På besøg i Universal Studios i Los Angeles i 1993 købte jeg en hue med motiv af Universals tegnefilmfigur Fievel. Universal har jfr. denne sag vist, at det ikke besvarer anmodninger om samtykke til viderespredning. Jeg kan heller ikke give huen til Kirkens Korshær, fordi det vil være ulovligt for Kirkens Korshær at disponere over huen ved salg eller gave.

LASERDISKEN ApS

Mine samlinger af LaserDiscs, dvd-plader og amerikanske Anders And-blade kan ikke afhændes lovligt. Indehaveren af den lille butik Comic Express i Aalborg kan også frygte for fremtiden, for han har amerikanske tegneserier i butikken. Da han havde læst om razziaen i Laserdisken i avisen, spurgte jeg, om han var klar over, at det samme kunne ske for ham. Han svarede forundret: *“Hvem har interesse i at genere mig? Der er ingen i Danmark, der udgiver disse tegneserier.”*

Hvis enhver disponering uden samtykke er i strid med loven, kan enhver anmelde Comic Express til politiet, og politiet har pligt til at gribe ind og påtale det ulovlige forhold. Hvis han ikke indstiller sin importvirksomhed, risikerer han bødestraf eller fængsel. Det samme kan overgå Kirkens Korshær, hvis jeg afleverer min Fievel-hue til deres genbrugsbutik.

Nogle vil måske betragte sådanne politianmeldelser som chikane, men enhver, der ikke bryder sig om Comic Express eller Kirkens Korshær kan bare sige, at de har pligt til at anmelde kriminel adfærd til myndighederne, og denne lovbestemmelse er undergivet offentlig påtale.

Retten må vurdere, om den fortolkning står i rimeligt forhold til målet - herunder Rådets mål om at give den nationale rettighedshaver en konkurrencemæssig beskyttelse mod parallelimport. Det bemærkes særligt, at fortolkningen blev afvist af advokat Johan Schlüter forud for lovens vedtagelse, og at denne sag er udtryk for, at Johan Schlüter har skiftet mening siden.

Om fortolkning nr. 2

Den anden fortolkningsmulighed er formuleret af advokat Johan Schlüter i skrivelsen til kulturudvalget, bilag 7, sidste afsnit:

*“Begrebet “parallelimport” forudsætter endelig, at der findes en enerettighedshaver i importlandet, som i givet fald kan **og vil** gribe ind overfor importen. Er der i importlandet (Danmark) ikke en sådan rettighedshaver, vil der ikke være noget grundlag for at forbyde importen.”*

Det er på baggrund af den fortolkning, at Folketinget vedtog loven jfr. kulturministerens svar til kulturudvalget, bilag 8, hvor ministeren svarer:

“Jeg hæfter mig endvidere ved, at Johan Schlüter anfører, at lovforslaget ikke vil være til hinder for specialimport af smalle udgivelser på film- og musikområdet, idet der ikke vil være anledning til at forbyde en sådan import, hvis ikke der findes en dansk rettighedshaver.”

Johan Schlüter gentog dette synspunkt på ekspertmødet den 13/11-2002 (bilag 9):

*“Om specialimport: Er der tale om specialimport, hvor der ikke er nogen rettighedshaver i landet, er det klart, at man kan importere. Så er det ikke noget problem, **for der er ingen til at forbyde det.**”*

Jeg har i mine handlinger taget udgangspunkt i de fortolkninger, der blev fremsat, før loven blev vedtaget. Jeg mener ikke, at det er demokratisk korrekt at tillægge loven en anden betydning efter gennemførelsen. Især når det tages i betragtning, at det med en vis sandsynlighed er i strid med EU-retten at forbyde mig at parallelimportere, skal et forbud være klart givet.

2.4 Om bestræbelserne på at identificere “forbudte” titler

Jeg har gjort et betydeligt arbejde for at finde ud af, hvilke film, der er omfattet af forbud mod parallelimport. Først sendte jeg jfr. fogedrettens forslag fra udlejningssagen (bilag 15) lister til indkærede med henblik på at få afklaret, hvilke titler, de ønskede at forbyde parallelimport af.

Indkærede nægtede at svare.

LASERDISKEN ApS

Jeg foreslog så, at indkærede positivt sendte mig lister eller databaseudtræk af titler, de havde danske rettigheder til, hvorefter jeg ville registrere parallelimporterede titler som "forbudt". Hvis det ej heller var en acceptabel mulighed, erklærede jeg mig åben overfor andre løsninger. Indkærede nægtede at svare og henviste mig til at kontakte de enkelte selskaber.

Så skrev jeg til de individuelle selskaber i FDV og spurgte, om de ville udnytte deres ret til at forbyde parallelimport af titler, hvortil de har danske distributionsrettigheder. Jeg tilbød selv at registrere deres titler på baggrund af deres respektive hjemmesider, releaselister fra branchebladet "HE + Videotrailer" samt de titler, jeg får tilbudt fra min distributør.

Scanbox og SF Film valgte at udnytte deres ret til at forbyde parallelimport, og det har jeg respekteret. Paramount er det eneste selskab, jeg har samhandel med og dermed en løbende dialog. Vi aftalte mundligt, at Paramount ikke vil forbyde parallelimport, men at jeg undlader at hjemtage store titler før den danske releasedato, hvis den situation skulle opstå, fordi det af Paramount blev anset for unfair overfor de øvrige forhandlere i Danmark.

De øvrige selskaber har undladt at tage imod tilbuddet om at forbyde parallelimport.

Der er fremlagt følgende bilag til dokumentation af disse bestræbelser:

- Bilag 15. Retten i Aalborg til Johan Schlüter om indhentelse af samtykke, 3/3-1992
- Bilag 16. Mail til Torben Steffensen angående indhentelse af samtykke, 18/12-2002
- Bilag 17. Mail til Torben Steffensen angående registrering af forbudte film, 27/12-2002
- Bilag 18. Meddelelse fra Torben Steffensen om SF Films og Scanbox' forbud, 6/2-2003
- Bilag 19. E-mail korrespondance med FDV vedrørende samtykke, 7/1-2003 og 5/2-2003
- Bilag 20. Oversigt over daværende medlemmer af FDV.
- Bilag 21. Skrivelse til FDV ang. parallelimport og specialimport, 9/2-2003
- Bilag 22. Skrivelse til de individuelle selskaber angående parallelimport, 12/2-2003
- Bilag 23. Svar fra SF Film vedrørende forbud mod parallelimport, 17/2-2003
- Bilag 24. Svar fra Scanbox vedrørende forbud mod parallelimport, 3/4-2003

2.5 Årsager til *ikke* at forbyde parallelimport

Et uafhængigt selskab, der uden at være involveret i filmens produktion på købsmandsvis har erhvervet en ret til udgivelse i et bestemt område, kan have en interesse i at forbyde konkurrence fra andre rettighedshavere, der på tilsvarende måde har erhvervet en ret til udgivelse. SF Film og Scanbox er sådanne selskaber, så det er forventeligt, at netop de to valgte at forbyde parallelimport. Det svarer til forholdet mellem mælkeproducenten og Thise Mejeri og Arla. Hvis Arla kunne forbyde Thise Mejeri i at sælge mælk i Danmark, ville Arla sikkert gøre det.

Der er ikke desto mindre adskillige gode grunde til *ikke* at forbyde parallelimport:

- 1) Selskabet er klar over risikoen for, at et identificerbart forbud strider mod konkurrencereglerne, og at håndhævelse af et forbud kan føre til bødestraf og erstatning.
- 2) Et forbud har ingen praktisk betydning, fordi langt hovedparten af den danske befolkning alligevel foretrækker en dansk tekstet udgave af en fremmedsproget film.
- 3) Selskabet ejes af det amerikanske filmselskab, som er ligeglad med, om pengene tjenes i Danmark, England, USA eller et andet sted, jfr. Paramounts holdning.
- 4) Selskabet er klar over, at et forbud mod salg i Laserdisken er en tom protest, da kunderne jo bare kan købe "forbudte" film andre steder.
- 5) Selskabet vil undgå Arla-effekten, dvs. det tab af goodwill og den modreaktion, der følger, når de udnytter et monopol til at kvæle mindre konkurrenter og prøver at tvinge forbrugerne til at købe deres produkter, også når et andet produkt er bedre.

Og så er der et par mindre pæne grunde til *ikke* at forbyde Laserdisken parallelimport:

- 1) Selskabet håber, at Laserdisken udbyder parallelimporterede film til salg, så det kan fremsende et gigantisk erstatningskrav, der definitivt standser Laserdisken.
- 2) Selskabet håber, at Laserdisken fortsat udbyder parallelimporterede film til salg, så selskabet senere kan bruge det som påskud til at gennemføre bevissikring og på den måde få adgang til navnene på Laserdiskens leverandører, som de så kan lægge pres på og af den vej hindre både lovligt salg og eventuelt ulovligt salg.

2.6 Hvordan et forbud mod parallelimport kan håndteres i praksis

Det er ikke vanskeligt at meddele et forbud mod parallelimport til alle danske forhandlere. Alle forhandlere modtager branchebladet "*HE + Videotrailer*", og branchen er så organiseret, at det er utænkeligt, at en forhandler vil overse et klart identificerbart forbud mod parallelimport.

De titler, der omfattes af forbuddet, kan meddeles til forhandlerne via selskabernes hjemmeside. Samtlige selskaber i FDV har en hjemmeside henvendt til forhandlere og presse, og det vil være en smal sag at meddele et forbud og identificere forbudte titler på en hjemmeside.

I værste fald behøver FDV blot at gøre en forhandler opmærksom på forholdet, hvis denne uforvarende parallelimporterer forbudte titler - og det er egentlig allerede vilkårene idag, hvis der dukker forhandlere op, der ikke kender til den - i disse globale tider - ulogiske lov.

2.7 Om rettighedshavere til specialprodukter

Det forekommer utænkeligt, at en rettighedshaver til en lille udgivelse uden den store kommercielle interesse vil være andet end henrykt over at se sin film solgt i Danmark (bilag 25).

Et krav om at indhente positivt samtykke forud for ethvert salg giver lige så lidt mening som at kræve af kioskejeren, at han skal indhente samtykke hver gang han sælger dagens avis. Det vil reelt være en administrativ hindring, der afskærer disse rettighedshavere i adgangen til det danske marked - i strid med konkurrencereglerne og ytringsfriheden.

Selvom jeg har været så venlig at acceptere indkæredes forbud mod parallelimport trods tvivl om gyldigheden, kan jeg ikke acceptere, at FDV vælger at være usamarbejdsvillig på en sådan måde, at det forhindrer andre rettighedshavere i at få solgt deres udgivelser i Danmark.

Selskaberne har forsøgt at skabe en situation, hvor de ikke blot reelt forhindrer parallelimport af titler, hvortil de har danske rettigheder, men også specialimport, hvortil de ikke har rettigheder, og de har forsøgt at gøre det sådan, at de undgår at blive stillet til ansvar for det.

Hvis jeg får medhold ved EF-domstolen, ville de efterfølgende kunne sige: "*Vi har ikke forbudt noget - vi kan ikke gøre for, at forhandlerne har respekteret en ugyldig lov*". Den mulighed forspildes nu af fagedforbuddet i forhold til mig (og det er måske i erkendelse af det taktiske nederlag, at de vælger et dramatisk fagedforbud i stedet for bare at skrive et brev).

De store kommercielle Hollywood film har den største økonomiske værdi, men antalsmæssigt er der mange flere specialudgivelser. Jeg har registreret 63.064 titler fra USA, Japan og Korea, hvoraf 6895 titler er registreret som forbudt pga. FDVs rettigheder. Det efterlader 56.169 titler fra tredjelande, som FDV *ikke* har ret til at forhindre mig i at udbyde til salg i Danmark.

FDV har *kun* bemyndigelse til at forbyde parallelimport af titler, hvortil dets medlemmer har danske distributionsrettigheder. Titler, hvortil de *ikke* har danske rettigheder, må de ikke hindre i at nå frem til de danske forbrugere. Et forbud *skal* være identificerbart.

Der er fremlagt et enkelt bilag, som repræsenterer rettighedshavere til små titler:

Bilag 25. Mail fra Mari Kornhauser, instruktør af filmen Housebound, 12/10-2004.

Om fagedforbuddet

3.1 Betingelserne i § 642

Ifølge § 642 skal 3 betingelser være opfyldt, for at et forbud kan nedlægges:

ad 1) at de handlinger, der søges forbudt, strider mod rekvirentens ret

Østre Landsret har allerede afgjort, at det er tvivlsomt, at den hævdede ret bygger på en gyldig lov. Det er derfor tvivlsomt, at parallelimport strider mod rekvirentens ret.

Der er tale om, at forbuddet strider mod EF-retten, jfr. sag C-213/89 (Factortame), idet anvendelsen af den pågældende nationale bestemmelse på tidspunktet for forbuddets nedlæggelse burde være suspenderet.

ad 2) - at rekvisitus vil foretage de handlinger, som søges forbudt

Selvom det skulle vise sig, at den anvendte lovbestemmelse er gyldig, er der er intet grundlag for at antage, at jeg ikke vil overholde et identificerbart forbud som beskrevet i mine tilbud til de individuelle selskaber.

Det har formodningen imod sig, at jeg skulle være interesseret i en ny strid med FDV og afskære mig fra at gøre erstatningskrav gældende, hvis jeg vinder sagen ved EF-domstolen. På baggrund af oprettelsen af Movie World har jeg intet motiv til at sælge film ulovligt.

ad 3) - at formålet vil forspildes, såfremt rekvirenten henvises til at gøre sin ret gældende ved almindelig rettergang.

Det er ikke engang nødvendigt, for selskaberne behøver blot at skrive et brev på én enkelt linie.

Der er fremlagt følgende bilag til beskrivelse af selskabet Movie World:

Bilag 26. www.dvd-film.dk - den kombinerede Laserdisken/Movie World hjemmeside

Bilag 27. Om Movie World, Inc - fra hjemmesiden

Bilag 28. Om at bestille hos Movie World på hjemmesiden

3.2 Betingelserne i § 643

Jeg vil kalde en krænkelse af direkte anvendelige EU-baserede rettigheder til at drive virksomhed med amerikanske varer og udlevering af erhvervshemmeligheder, som - hvis udleveret - kan medføre, at jeg mister mine leverandører, for skade og ulempe, der står i misforhold til indkæredes interesse i at hidkalde rettens hjælp i stedet for at besvare mine breve.

3.3 Hvordan sikres overholdelse af forbuddet?

Retten har nedlagt forbud mod salg af “*eksemplarer af filmværker, hvortil rekvirentens medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder*”.

Og hvilke filmværker er det så?

Indkærede har hidtil nægtet at medvirke til opklaringen af, hvilke titler, medlemmerne har rettigheder til. Hvordan sikrer retten, at forbuddet ikke krænker andre rettighedshaveres ret til at få deres film solgt i Laserdisken?

Byretten slap udenom problemet ved at overlade til mig selv at fjerne disse ubestemte titler, og det gør jeg efter bedste evne på grundlag af “*HE + Videotrailer*”, selskabernes hjemmesider og mine leverandørers oplysninger. Uden indkæredes medvirken kan det ikke gøres bedre. Hvis det ikke er tilfredsstillende, må retten gerne udpege de forbudte film for mig.

Om bevissikringen

4.1 Menneskeretskonventionen

Det bestrides principielt, at bevissikring på begæring af private til fremme af konkurrencebegrænsende adfærd er i overensstemmelse med Menneskeretskonventionen. Med henvisning til bl. a. EMD 256-A Funke og princippet om, at tiltalte ikke må tvinges til at udlevere oplysninger til skade for sig selv, bestrides i det hele, at ransagningen er foretaget i overensstemmelse med Menneskeretskonventionen.

Justitsministeren var ifølge bemærkningerne til lovforslaget klar over muligheden for at krænke konventionen og præciserede derfor:

“Det betyder, at indgrebet (undersøgelsen), for at være foreneligt med konventionen, skal opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 2 (kravet om legalitet, kravet om anerkendelsesværdigt formål og kravet om proportionalitet).”

Det bestrides, at begrænsning af konkurrencen og indgreb i ytringsfriheden er et anerkendelsesværdigt formål. Ligeledes bestrides det, at kravet til proportionalitet er opfyldt, fordi bevissikring ved ransagning er åbenbart overflødig.

Vedrørende øjeblikkelige “krænkelser”

Laserdisken sælger importerede film i fuld åbenhed. Det fremgår klart af hjemmesiden, hvilke film, der udbydes til salg i Laserdisken, hvilke butikker, filmene er på lager i, og hvilket land, filmene kommer fra. Oplysninger om Laserdiskens lager er offentligt tilgængelige, hvorfor indkærede kan henvises til at downloade de ønskede informationer fra hjemmesiden.

Vedrørende tidligere “krænkelser”

Tidligere krænkelser er kun relevante i sammenhæng med et erstatningskrav, og en erstatning forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Indkæredes rettigheder skal være krænket
- 2) Indkærede skal have lidt et tab
- 3) Der skal foreligge culpa

ad 1)

På nuværende tidspunkt kan det ikke fastslås, at indkærede har ret til at forbyde parallelimport. En national domstol kan ikke på dette tidspunkt fastslå, at indkæredes rettigheder er krænket uden at foregribe EF-domstolens afgørelse, og det er naturligvis udenfor dens kompetence.

ad 2)

Salg af en parallelimporteret film kan ikke sammenlignes med salg af en piratkopi. Hvis en person køber en piratkopi i stedet for en lovlig kopi, vil rettighedshaveren miste den indtægt, som salg af en lovlig kopi indbringer. Men her har rettighedshaveren modtaget det ønskede vederlag, og pengene er lige gode, om de betales i USA eller i Danmark. En eventuel påstand om, at det danske selskab uafhængigt af det betalte vederlag mister en indtægt, bestrides også, fordi det forudsætter, at kunden køber den danske udgave i stedet for at købe den amerikanske udgave i Laserdisken. Det er tvivlsomt, når de lovligt kan købe den anden udgave et andet sted.

Jeg bestrider, at forbrugere med forbud mod Laserdiskens salg kan tvinges til at købe en udgave, de ikke ønsker.

Der er flere årsager til, at en lille del af de danske filmsamlere foretrækker en utekstet amerikansk udgave frem for en tekstet dansk udgave:

LASERDISKEN ApS

- a) Der er fejl på den danske udgave, så den ikke kan afspilles
- b) Den importerede udgave er af bedre teknisk eller kunstnerisk kvalitet
- c) Den importerede udgave har mere ekstra-materiale
- d) Den importerede udgave afspilles i korrekt hastighed
- e) Den importerede udgave er billigere
- f) Den importerede udgave udkommer før den danske udgave

Der er i alle tilfælde en konkret grund til at vælge den amerikanske udgave, og hvis den ikke kan købes i Laserdisken, vil kunden formentlig købe den et andet sted.

Han behøver f.eks. bare at klikke på den grønne indkøbskurv for at købe den i Movie World i stedet for den blå indkøbskurv, som bruges til køb i Laserdisken. Han kan også bestille den hos Amazon eller DVD-planet eller snesevis af andre amerikanske internetbutikker.

Tabsbegrænsende pligt

Ved opgørelsen af indkæredes tab må det endvidere undersøges, om indkærede har levet op til sin tabsbegrænsende pligt. Det har indkærede ikke, idet selskaberne er "ramt" af parallelimport som en direkte konsekvens af, at de trods en konkret forespørgsel valgte at undlade at meddele, at de ikke blot *kunne*, men også *ville* forbyde parallelimport. Selvom de føler, at de har lidt et indtægtstab på grund af Laserdiskens salg af parallelimporterede film, kunne de have begrænset dette indtægtstab til 4,50 kr, som det koster at sende et brev.

Analogt kunne man forestille sig, at jeg var på besøg hos indkærede og på et tidspunkt bad om lov til at vaske hænder. Jeg glemte måske at lukke for vandhanen, mens afløbet var lukket, hvorefter vandet flød over og ud på gulvet. Kunne indkærede så sidde i to og et halvt år og se på, at huset gik til grunde og derefter sende mig en regning på et nyt hus?

ad 3)

Trods berettiget tvivl om gyldigheden af indkæredes rettigheder, har jeg omhyggeligt gjort alt, hvad der kan forlanges af mig for at undgå at krænke indkæredes rettigheder i henhold til de fortolkningsbidrag, der lå til grund for lovens vedtagelse.

Der er intet grundlag for at antage, at jeg ikke har respekteret de *meddelte* forbud.

4.2 Betingelserne i § 653

Samme anbringerne om det tvivlsomme i indkæredes ret og det unødvendige i bevissikringen gøres gældende, men specielt bemærkes, at denne sag ikke handler om piratkopiering, men om parallelimport af værker, der er bragt på markedet med rettighedshavernes samtykke.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (side 37 i min pdf-udgave):

"På lignende måde bør der som udgangspunkt ikke foretages bevissikringsundersøgelse, hvis der foreligger tvivl om rekvirentens ret til at gøre den pågældende immaterialret gældende i relation til de produkter, der importeres eller forhandles af rekviritus, fordi der kan være tale om, at produkterne er bragt i omsætning af rettighedshaveren selv eller med dennes samtykke under sådanne omstændigheder, at retten ikke længere kan gøres gældende («konsumtion»)."

Bevissikringen er foretaget i strid med justitsministerens instrukser. Det gøres atter gældende, at fogedretten ikke har foretaget en selvstændig vurdering af de af mig påberåbte EU-retlige rettigheder, og at den ikke er kompetent til at tilsidesætte Østre Landsrets afgørelse.

Retten må forstå, at der er en væsentlig forskel på distribution af piratkopier, hvortil rettighedshaverne *ikke* har fået et vederlag, og parallelimport, hvor rettighedshaverne *har* fået et vederlag, men *tillige* vil begrænse den frie konkurrence fra varer fra tredjelande.

Om beslaglæggelsen

5.1 Piratkopier contra lovlige udgivelser

Det er vigtigt, at retten forstår, at der hverken er tale om piratkopier eller varemærkeforfalskede varer, men om lovlige udgivelser, der er fremstillet med rettighedshaverens samtykke, og hvor rettighedshaveren har modtaget det ønskede vederlag. På den måde adskiller sagen sig fra sager om piratkopier og varemærkeforfalskede varer, og det bør vurderes selvstændigt.

Selv i den for mig værst tænkelige retlige situation, hvor indkæredes ret til at forbyde parallelimport anerkendes af EF-domstolen, og hvor landsretten vælger den mest restriktive fortolkning af loven, er der alligevel tale om lovlige eksemplarer, som kan returneres til leverandøren uden særlig risiko for, at det vil medføre nye krænkelse.

Det er ikke ulovligt for Laserdisken at importere disse film. Det er heller ikke ulovligt for de amerikanske leverandører at sælge disse film, hverken i USA eller til danske virksomheder eller til private danske forbrugere. Det er (i værste fald) alene Laserdiskens *salg* i Danmark, der kan risikere at krænke indkæredes rettigheder.

Det er derfor urimeligt og ude af proportion med beskyttelsen af indkæredes rettigheder at lade disse film destruere eller fjerne fra det lovlige amerikanske marked. Det er heller ikke logisk, at retten forbyder mig at returnere filmene til leverandøren, men lader filmene opbevare hos mig på baggrund af, at begrundelsen for den uanmeldte bevissikring og beslaglæggelse skete på grund af *“den betydelige risiko for, at filmværkerne tilintetgøres eller fjernes”*.

Når varerne skal opbevares i Laserdisken, er der en potentiel risiko for, at en medarbejder kommer til at sælge et eksemplar. Hvis jeg er den forbryder, som indkærede påstår, er det direkte risikabelt at overlade filmene til mig. Enhver risiko for overtrædelse af indkæredes rettigheder ved salg fra Laserdisken vil derimod være elimineret, hvis varerne returneres.

5.2 Tabsbegrænsning

Prissætningen på dvd-markedet er således, at filmene prissættes til en høj pris ved udgivelsen, hvorefter prisen med mellemrum sættes ned. En film starter med at koste 199-249 kr og ender med at koste 49 kr eller *“3 for 100 kr”*. Endvidere er efterspørgslen størst, mens filmene er nye.

Med rettens beslutning om beslaglæggelse er der indbygget garanti for, at der vil opstå et tab alene på grund af det løbende prisfald. Endvidere er der ingen sammenhæng mellem indkæredes ønske om at undgå fremtidige krænkelse, og det tab, jeg lider ved, at mine i god tro lovligt indkøbte film gøres værdiløse.

Med henvisning til min tabsbegrænsningspligt, anmoder jeg om, at der trods eventuel stadfæstelse af forbuddet træffes særskilt afgørelse om, at jeg kan returnere de beslaglagte film til mine leverandører.

Om Menneskeretskonventionen

6.1 Formel indsigelse

Såfremt regnskabsmateriale eller oplysninger om mine leverandører udleveres til indkærede, vil der ske uoprettelig skade på min virksomhed. Jeg vil prøve at få sagen antaget til realitetsbehandling ved Menneskeretsdomstolen, idet jeg finder mine rettigheder jfr. artikel 6, stk. 1 og stk. 2 og stk. 3 er krænket i forbindelse med fagedforbuddet, idet

LASERDISKEN ApS

- min ret til en "fair trial", herunder retten til at blive hørt (kontradiktion), blev nægtet
- at jeg ikke er anset for uskyldig, indtil skyld er bevist i overensstemmelse med loven
- at jeg ikke fik tilstrækkelig tid til at forberede mit forsvar

Mine rettigheder jfr. artikel 6 og 8 findes krænket ved bevissikringen, idet

- jeg ikke må tvinges til at udlevere oplysninger til skade for mig selv

Mine rettigheder jfr. tillægsprotokollens artikel 1 findes krænket ved beslaglæggelsen, idet

- ingen må berøves sin ejendom undtagen i samfundets interesse.

Selvom det tiltrædes, at disse rettigheder ikke gælder ubetinget, bestrides det, at kravene om legalitet, et anerkendelsesværdigt formål og proportionalitet er overholdt i den konkrete sag.

Om konkurrencereglerne

7.1 Formål

Fra Kommissionens beregning om konkurrencepolitikken (bilag 26):

"Erfaringer fra Fællesskabet og andre steder i verden har vist, at konkurrence er et effektivt middel til at sikre, at producenterne forbliver dynamiske, koncentrerer sig om innovationer, lytter til markedet, reducerer omkostningerne og udbyder kvalitetsvarer og kvalitetstjenester til den lavest mulige pris".

Et ønske om at begrænse konkurrencen for at sikre et monopol, så man ikke behøver at lytte til markedet, så man kan slippe afsted med at udbyde varer af ringere kvalitet eller højere priser til skade for forbrugerne, står i åbenlys misforhold til konkurrencepolitikken formål.

7.2 Den globale konkurrence og dvd

Det bemærkes, at EUs konkurrenceregler ikke er begrænset til regulering af samhandlen indenfor EU. De er globale på den måde, at de anvendes på enhver aftale eller ensidig handling, der har *virkning* i EU. Således har Kommissionen også kompetence til at erklære en aftale ugyldig, selvom den er indgået udenfor EU, hvis aftalen påvirker forbrugerne i EU negativt.

Kommissær Mario Monti talte herom i København den 17/9-2002 (bilag 27).

I Stockholm den 11/6--2001 talte Kommissær Mario Monti specifikt om dvd-branchen, der med tekniske anordninger forsøger at hindre afspilning af dvd-plader fra tredjelande. Om det system sagde Mario Monti (bilag 28):

"Whilst I naturally recognise the legitimate protection which is conferred by intellectual property rights, it is important that, if the complaints are confirmed on the facts, we do not permit a system which provides greater protection than the intellectual property rights themselves, where such a system could be used as a smoke-screen to allow firms to maintain artificially high prices or to deny choice to consumers."

Et direktiv, der netop indfører et system, der kan bruges til at opretholde kunstigt høje priser, og som fratager forbrugerne et frit valg, er formentlig i strid med konkurrencereglerne.

Der er fremlagt følgende bilag til illustration af EUs konkurrencepolitik

Bilag 29. KonkurrenceNyt, citater fra Kommissionens beretning

Bilag 30. Mario Monti i København: A Global Competition Policy, 17/9-2002

Bilag 31. Mario Monti i Stockholm: Innovation and Choice, 11/6-2001

Om ransagningens egentlige formål

8.1 Imod bedre vidende...

Advokat Johan Schlüter kan ikke have været uvidende om

- 1) at han selv har erklæret, at et forbud ikke blot indebærer, at den nationale rettighedshaver *kan* forbyde parallelimport, men at han også *vil* forbyde parallelimport.
- 2) at jeg har tilbudt de individuelle selskaber at respektere et meddelt forbud
- 3) at der fra starten var rejst tvivl om lovbestemmelsens gyldighed
- 4) at spørgsmålet om gyldighed er indbragt for domstolen
- 5) at der ikke er grundlag for at antage, at jeg handler i det skjulte
- 6) at sagsfremstillingen for byretten er mangelfuld og vildledende

8.2 Chikane mod Laserdiskens leverandører

Formålet med sagen kan ikke være at undgå parallelimport, fordi det kunne indkærede have undgået blot ved at meddele mig et forbud i et almindeligt brev. Under ransagningen blev der fra indkæredes side lagt stor vægt på at få oplyst navnene på Laserdiskens leverandører, selv om de ikke har gjort noget ulovligt.

På baggrund af det faktum, at Laserdisken to gange har været tvunget til at skifte amerikanske leverandører, der efter pres fra producenterne har måttet indstille leverancerne til Laserdisken, og på baggrund af det faktum, at Laserdisken også har været tvunget til at skifte dansk leverandør af samme årsag, må det antages, at indkærede vil have oplyst identiteten af mine nuværende leverandører for at kunne påvirke dem til at indstille leverancerne til Laserdisken.

Producenterne kan i USA ikke lovligt pålægge forhandlerne at undlade at handle med mig, og privatlivets fred er i USA beskyttet, så de kan ikke skaffe sig adgang til oplysninger om, hvem deres film sælges til. Der er imidlertid en risiko for, at de mister privilegier og rabatter, hvis det bevises, at de sælger til Europa. Indkærede misbruger simpelthen de danske regler til at indhente fortrolige oplysninger, som de ikke lovligt kan indhente i USA.

8.3 Chikane mod Laserdisken

Rekvositionen er indsendt umiddelbart før julemåneden i året 2005. Det er 2 og et halvt år efter, at hvert eneste selskab blev bedt om at meddele dets holdning til parallelimport og kort tid før, at EF-domstolen måske underkender gyldigheden af forbuddet mod parallelimport. Da Laserdisken er indkæredes eneste konkurrent af betydning i Danmark, og da bevissikringen i sin helhed er grundløs, må det antages at både bevissikringen, truslen om erstatningskrav og det valgte tidspunkt reelt er begrundet i ønsket om at chikanere Laserdisken så meget som muligt og i at fiske efter erhvervshemmeligheder hos en konkurrerende virksomhed, mens chancen er der.

Om det problematiske heri henvises til spørgsmål 29 til justitsministeren, side 17-18 i Betænkning afgivet af Retsudvalget den 1. marts 2001 over forslag til lov om bevissikring ved krænkelse af immaterialrettigheder m.v.

Aalborg den 23. december 2005

Hans Kristian Pedersen

Oversigt over Laserdiskens bilag

Bilag sidetal

Om EU-ret, ugyldighed og suspension af gennemførelsesbestemmelser:

1. 3 EU-Karnov (2005): Om gyldighed og præjudicielle afgørelser
2. 1 EU-Karnov (1993): Om suspension af national lovgivning
3. 1 Sag C-213/89, Factortame: Om suspension af national lovgivning
4. 22 Forelæggelse for EF-domstolen, Østre Landsret, 16/11-2004

Om forarbejderne til den danske bestemmelse om importforbud:

5. 10 Folketingets forhandlinger, 1. behandling, 23/10-2002
6. 1 "Nej til forbud mod kulturimport", Nordjyske Stiftstidende, 25/10-2002
7. 4 Johan Schlüters skrivelse til kulturudvalget, 29/10-2002
8. 2 Kulturministerens svar på kulturudvalgets spørgsmål nr. 14, 7/11-2002
9. 3 Ekspertmøde i Kulturudvalget, Johan Schlüters indlæg jfr. referat á 13/11-2002
10. 1 TV Nord Nyhederne, 13/11-2002 (2 minutter)
11. 4 Kulturudvalgets betænkning, 21/11-2002
12. 1 Mail til mig fra Venstres frihandelsordfører Henrik Vestergaard, 22/11-2002
13. 1 Afstemningen om ændringsforslaget under 2. behandling, 28/11-2002
14. 16 Folketingets forhandlinger, 3. behandling, 13/12-2002

Om bestræbelserne på at undgå konflikt med indkærede

15. 1 Retten i Aalborg til Johan Schlüter om indhentelse af samtykke, 3/3-1992
16. 1 Mail til Torben Steffensen angående indhentelse af samtykke, 18/12-2002
17. 1 Mail til Torben Steffensen angående registrering af forbudte film, 27/12-2002
18. 1 Meddelelse fra Torben Steffensen om SF Films og Scanbox' forbud, 6/2-2003
19. 2 E-mail korrespondance med FDV vedrørende samtykke, 7/1-2003 og 5/2-2003
20. 1 Oversigt over daværende medlemmer af FDV.
21. 1 Skrivelse til FDV ang. parallelimport og specialimport, 9/2-2003
22. 8 Skrivelse til de individuelle selskaber angående parallelimport, 12/2-2003
23. 1 Svar fra SF Film vedrørende forbud mod parallelimport, 17/2-2003
24. 2 Svar fra Scanbox vedrørende forbud mod parallelimport, 3/4-2003

Om de mindre rettighedshaveres forventede holdning til specialimport

25. 1 Mail fra Mari Kornhauser, instruktør af filmen Housebound, 12/10-2004

Om Movie World

26. 1 Om www.dvd-film.dk
27. 1 Om Movie World, Inc - fra Movie Worlds/Laserdiskens hjemmeside
28. 1 Om at bestille hos Movie World på hjemmesiden

Om EUs globale konkurrencepolitik

29. 1 KonkurrenceNyt, citater fra Kommissionens beretning
30. 2 Mario Monti: A Global Competition Policy, 17/9-2002
31. 4 Mario Monti: Innovation and Choice (om dvd-systemets regionalcoder), 11/6-2001